

свързани, и щяхъ да си покажатъ юначество-то, нападвахъ на Българіѣ, разорявахъ и обезчестявахъ църкви-тѣ Български и струвахъ много други злины.

Въ това лошево за Българи-тѣ време, въ Търново живѣше Св. Иванъ Патріархъ Българскій, който къту гледаше сички-тѣ тѣзи злины, що теглеше Българія както отъ Гърци-тѣ, тѣй и отъ Сърбы-тѣ, непрестанно проливаше горещи сълзы и молеше Бога да избави Българи-тѣ отъ гръцко-то робство и да му възвърни първы-тѣ свѣтли, щастливы дни. Богъ чу усърднѣ-тѣ молитвѣ на този святи-тель Български: единъ день, когато ся молеше св. Иванъ, яви му ся святи Великомученикъ Димитрій му каза: «Иване! Богъ помѣна родъ-тѣ и домъ-тѣ на Български-тѣ царове. Той ти чу молитвѣ-тѣ и мя прати съ заповѣдь да благовѣстишь възобновленіе-то на Българско-то Царство и да миропомажишь за царь-Асеня: Господь ще бѣде съ него и ще въздигне скиптръ-тѣ на Българско-то царство».

По таѣхъ воліѣхъ Божіѣхъ св. Иванъ повыка отъ Влашко Асеня и брата му Петра, които произхождахъ отъ колѣно-то на Радомира, сынъ-тѣ Самуиловъ и повѣля да направятъ въ Търново храмъ во имя на св. Великомученика Димитрія. Когато щеше да ся освящава този храмъ въ Търново ся събрахъ сички-тѣ Български Епископи и много народъ. Подиръ освященіе-то, патріархъ-тѣ зе Българскій-тѣ царски вѣнецъ и багряницѣ-тѣ, обяви народу Божіе-то повелѣніе и вѣнча Асеня за Български царь. Тогава